

Historie kralupského ledního hokeje

1923/1996

Ing. Roman Kandler
prezident
HK Kaučuk

Slovo prezidenta

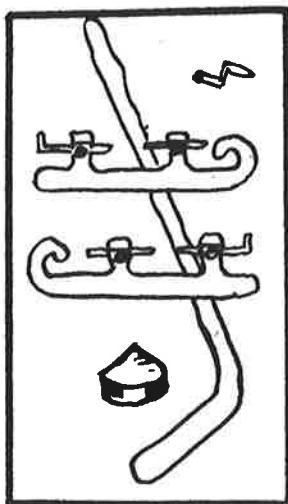
Vážení sportovní přátelé a příznivci ledního hokeje, jsem velice rád, že HK Kaučuk Kralupy ve spolupráci s dalšími externími pracovníky Vám může nabídnout tento historický dokument, který nám všem připomene prakticky celý průřez historií kralupského hokeje, jež započal svou organizovanou činnost již v roce 1923.

Doufám, že tyto vzpomínky nám přinesou radost a stanou se také závazkem pro všechny hokejové funkcionáře a pro ty, kteří mají tento sport rádi a to závazkem čestně pokračovat v úspěších a historii kralupského hokeje a zároveň shromažďovat veškeré informace o rozvoji a působnosti tohoto sportu a aktivitách hokejového klubu v našem městě pro nadcházející období. V této souvislosti si dovoluji i postesknout nad faktem, že veškeré informace o kralupském hokeji vedené v kronikách našeho klubu se bohužel ztratily. O to větší radost můžeme mít z toho, že tento materiál vychází.

Závěrem chci poděkovat všem, kteří historii kralupského hokeje tvořili, a třeba již nejsou mezi námi, dále všem, kteří současnou historii tvoří. Hlavně panu Bohumilu Žambůrkovi, který shromáždil veškeré informace, a tak hlavní měrou přispěl ke zpracování tohoto historického dokumentu zvláště pro nás, kteří máme k našemu kralupskému regionu a hokeji vztah.

Děkuji a přeji kralupskému hokeji do dalších let mnoho úspěchů ve všech oblastech jeho působnosti.

KRALUPSKÉ TŮŇ - v zimě cíl bruslící veřejnosti a vyznavačů "Kanady"

Kousek historie bruslení - "šlajfky", brusle na klíčku

Kralupští bruslaři měli opravdu štěstí, že při regulaci řeky Vltavy v minulosti bylo na ně "pamatováno". Celá řada tůň od Nelahozevsi až za kralupský most směrem na Chvatěruby se stala po prvních mrazech vyhledávaným místem bruslení.

Holubova tůň pod starou školou v dřívějších letech v létě s kabinami sloužila jako plovárna. V zimě, za prvé republiky, se v místech plovárny těžil led pro sklepy pohostinství, takže bruslící neměl na velké tůni tolik prostoru. Později, když těžba ledu ustala, patřila jim již celá tůň. Menší tůň za mostem zvaná "Pod Albínou" více přitahovala vyznavače "kanady", snad proto, že byla menší, uzavřenější.

Na těchto ledních plochách zcela určitě v minulosti začínali od dětských let své první kroky bruslení i pozdější práci s hokejkou a nějakým tím "kramflekem" první kralupští průkopníci ledního hokeje. Zde také začínaly první hokejové boje vedené ještě primitivním způsobem, mezi kralupskými čtvrtěmi. Za branky tehdy posloužily zprvu kameny, boty, později dřevěné branky. Kralupský hokej se zde mezi mládeží hlásil rychle k životu.

Okolí kralupského mostu za prvé republiky, pod školou velká tůň, zvaná "Holubova tůň", vlevo malý a skromný Lobeček.

Tůň pod školou v zimě (tzv. "Holubák").

LTC KRALUPY - vznik organizovaného hokeje v letech 1923 - 25/1939

Tak jako v jiných městech a obcích, kde byly tenisové kluby, byli to právě tenisté, kteří měli k hokeji vždy nejbližší. Po letní sezoně to byla výborná zimní příprava. Na tenisových dvorcích se dalo rychle udělat kluziště, a protože bylo po ruce stříkací zařízení, vznikla kvalitní ledová plocha.

Tenisté LTC Kralupy působili na soukromých tenisových dvorcích podle pamětníků původně v Kralupech - Lobči v bývalé cihelně, kde byly rovné plochy. V té době, v rozmezí let 1923 - 25, měli již tenisté své hokejové mužstvo, ale zápasy museli hrát na přírodních, zamrzlých plochách, nebo cestovat na jiná kluziště. Z této doby se také zachoval vůbec nejstarší, historický snímek kralupských hokejistů. Nastupovali, jak je vidět, společensky oblečení, saka, kravaty, jedině brankář měl svetr a nezbytnou "kšiltovku". Škoda jen, že objektiv fotoaparátu nezachytil spodní část postav, bylo by zajímavé na jakých tehdy stáli bruslích.

Prvý historický snímek LTC Kralupy z let 1923 - 25, první zleva průkopník kralupského hokeje p. ing. B. Hrubý

Tenisté LTC Kralupy se na konci dvacátých let přestěhovali z Lobče na nové kurty, které se nalézaly opět mimo centrum města za továrnou Maggi, v místě dnešních technických služeb města Kralupy n. Vlt. (Bylo tam pro tuto hru lepší prostředí, hlavně voda). Na těchto nových dvorcích vznikly dobré podmínky ke zřízení stříkaného kluziště.

Kluziště LTC Kralupy na konci dvacátých let. Zleva brankář bez "betonů" s normální holí, v brýlích ing. Hrubý, Chlapec, Haše, ...

Kluziště bylo zřizováno pravidelně každý rok přes dva tenisové kurty, nemělo maximální délku /cca 45 - 50m/, ale dostatečnou šířku. Mělo nižší dřevěné mantinely, napevno postavené, železné branky, za kterými nebylo mnoho hracího prostoru vzhledem k menší délce kluziště. Když napadl sníh, shraboval se podél delších stran za mantinely, kde tímto způsobem vznikaly sněhové bariéry pro diváky. Kluziště nemělo osvětlení, při zápasech se používaly šatny tenisového oddílu. Dvorce byly obehnány drátěným pletivem, hrál se tedy hokej v "tenisové kleci".

Ing. Bohumil Hrubý, tenista, průkopník kralupského led. hokeje dvacátých let.

Hokejisté LTC Kralupy r. 1935/37 na svém kluzišti za továrnou "Maggi".

Zleva: ing. Hrubý, Duda, G. Šulc, Jeřábek, Hrubý II. brankář, Chlapec a Haše

Průkopníkem, populární osobou a také dobrým hráčem ledního hokeje té doby byl v LTC Kralupy p. ing. Bohumil Hrubý. Jeho spoluhráči kolem roku 1933/35 byli Miloš Nový, Duda, Jeřábek, Chlapec, brankář Hrubý II., Haše, Kochman, mladíček G. Šulc. Později po odchodu starších přišli Zd. Průcha, Hacman a Oudran.

Jaké měli tehdy kralupští hokejisté soupeře? Před rokem 1930 v okolí Kralup n. Vlt. nebyl hokej dosud rozšířen, ale hokejisté kralupského LTC v létě coby tenisté hráli svá utkání s pražskými kluby (Bubeneč, Dejvice, Veleslavín, Holešovice, Karlín, Maniny, tam všude byla v zimě na tenisových dvorcích kluziště), tamní hráči LTC rádi do Kralup přijeli, zvláště když to "parním vlakem" trvalo necelou hodinu.

Po roce 1930, kdy se hokej v okolí Kralup neustále popularizoval, hostovala na LTC Kralupy mužstva z okolí Kralup; Velvary, Veltrusy, Libčice, Otovice a ostatní.

Prvé mistrovství světa a Evropy v Praze na nově otevřeném ZS na Štvanici v roce 1933.

Slavná a krásná hokejová vzpomínka

V době, kdy jsou v našem almanachu popisovány chvíle na kluzišti LTC Kralupy kolem roku 1930, začala na sklonku léta 1930 v Praze na ostrově Štvanici výstavba první umělé lední plochy v tehdejší ČSR.

V sobotu 17. ledna 1931 bylo v tisku a rozhlasu oznámeno: Umělý led na stadionu Štvanice je v provozu. V 18 hod. se koná hokejový zápas LTC Praha - Manitoba University. Byli to první Kanadčané v Praze na umělém ledě. LTC Praha prohrál jen 0:2, v neděli, den na to, se utkalo s Kanadčany národní mužstvo a po skvělé hře remizovalo 0:0. Křest to byl tehdy slavný a hokejová Praha byla nadšena. V roce 1933 se konalo v Praze mistrovství světa v ledním hokeji, poprvé u nás na umělém ledě. Ve finále zvítězily USA nad Kanadou 2:1 a staly se tak mistrem světa. Mužstvo ČSR bylo třetí a stalo se mistrem Evropy. Hrál se v sestavě: Peka, Dorasil, Dr. Pušbauer, Tožička, Maleček, Hromádka - Cetkovský, Mattern, Michálek - Petrs, Švihovec, Kučera, Vorel.

Zřízení stadionu s umělým ledem v Praze mělo pro kralupské bruslaře a hlavně v našem případě pro hokejisty té doby ohromnou cenu. Vždyť si mohli dlouho před přírodním ledem v Kralupech v Praze about brusle a zajezdit si. Někteří, kteří v Praze studovali, nebo byli zaměstnání, odpoledne si zajezdili a domů se vlakem vraceli později. Na stadionu bylo příjemné prostředí, pěkné šatny, reprodukováná hudba a občerstvení.

Historický letní snímek Vltavy v blízkosti kralupského mostu se vztahem k lednímu hokeji. Několik desítek metrů od zátoky měla rodina Hrubých svoji pilu, na snímku na loďce ing. "Boha" Hrubý, průkopník kralupského ledního hokeje se svými zaměstnanci uskladňují plavené dřevo (vory). Na protilehlém břehu Vltavy je nábřežní ulice starého Lobečku, pod ní "Holubova tůň", která je spjata s ledním hokejem Čechie Kralupy po celou dobu války.

Ale vraťme se v našem hokejovém vzpomínání zpět do Kralup na led LTC. Pomalu se blížila doba pro náš národ velmi pohnutá, byly to poslední roky naší první republiky. Hokej, ale na kluzišti LTC v Kralupech běžel dál, zimy dlouhé, stihlo se hrát hodně zápasů. V sezoně 1937/38 hrálo na zdejší ledě několik zápasů RG Kralupy n. Vlt. Tým gymnázia vytvořil prof. Otakar Ševčík. V té době byli studenty gymnázia hráči z Velvar, Kralup a z okolí. Páteří mužstva byli "Velvaráci" Karel Kubáň, Podlašický, Zajíc. HC Velvary v té době totiž hrál pražskou hokejovou I. třídu, do Velvar jezdili silní soupeři a podle vzpomínek si tam jezdili často i pro hokejové "nakládačky". Ještě v této sezoně RG Kralupy ukončilo svou činnost na velkém turnaji RG v Roudnici n. Lab., kde hrála mužstva RG Roudnice, RG Louny, RG Kladno, RG Kralupy, RG Litoměřice a RG Most. RG Kralupy se umístilo v popředí turnaje, zvítězilo RG Roudnice, složené vlastně z divizního celku místních hokejistů v čele s nejlepším hráčem, kterému přezdívali "Paša".

V té době hráli ještě v LTC Kralupy někteří hráči od založení klubu, kteří končili s činností. Kluziště bylo daleko od centra města, rozměry nevyhovovaly a při případném postupu do vyšší soutěže by bylo hřiště neregulérní. Každoročním poléváním dvorce trpěly, proto došlo k dohodě s kralupskými Sokoly, přemístit kluziště a hokejovou činnost do středu města, na Sokoliště. Zde mohlo být kluziště maximálních rozměrů (60 x 30m). K dispozici byly šatny, domácí mohli mít svoji stálou kabinu, byla možnost zřízení elektrického osvětlení.

Bohužel se z této doby nezachovala kronika, která by přiblížila podrobněji činnost. Proto nebylo možné uvést nějakou hokejovou statistiku, výsledky zápasů, tabulky střelců branek, ale to byl úděl hokeje na přírodním ledu, mohla přijít obleva, muselo se hrát, a tak na kroniky nezbyl čas.

SOKOL KRALUPY - oddíl ledního hokeje 1939/1941

V době, kdy se hokej stěhoval z LTC Kralupy do centra města na Sokoliště, prožívala naše první republika těžké chvíle, nejdříve okleštění o pohraniční oblasti, potom okupace zbylého území a zřízení protektorátu. Hokej se ale na začátku okupace na Sokolišti hrál.

Kluziště bylo v nových poměrech připraveno tak, že byla postříkána celá plocha. Zima byla tuhá a dlouhá. Zvláštností bylo, že za mantinely dvě sezóny posloužily zahradní stoly, které na bok položené tvořily mantinel za brankami (výška cca 90 cm) a postranní byl z lavic, rovněž na bok položených. Odpovídalo to tehdejším pravidlům, mantinel musel být pohyblivý. Kluziště bylo zatím bez osvětlení. To bylo pořízeno až po válce. Nově vytvořené mužstvo kralupského Sokola mělo tehdy za soupeře většinou kluky z okolí, kde se hokej nebývale rozmohl, protože nacisté mnoho činností zakazovali. (Cvičení v Sokole). Do Kralup jezdily dále pražské celky, které měly dříve sportovní styky s bývalým LTC Kralupy. Sokol Kralupy hrával v sestavě: brankář Karhan, obránci: Průcha Z. a Hacmac; útočníci: Böhm, Knotek, Gogan, Šulc, Oudran, Mikeš, Urban a Hála. V této prvé dlouhé sezóně na Sokolišti byl v závěru uspořádán hokejový turnaj s názvem I. mistrovství Kralupska.

Hokejisté Sokola Kralupy v začátcích hokeje na Sokolišti (1939/40). Od leva: Průcha, Oudran, Mikeš, Hála, Šulc, Böhm, Urban, Karhan - brank. a Hacmac

Zúčastnily se ho hokejové kluby z okolí dřívějšího okresu Kralupy n. Vlt. Hrál se již v sobotu odpoledne a celou neděli, Prvním vítězem se stal tehdy silný celek Sokola Kralupy n. Vlt. V sezóně 1940/41 se hrál hokej na Sokolišti obdobným způsobem jako v sezóně minulé. Ovšem zhoršila se mezinárodní situace a vypukla II. světová válka. To byl také zatím konec hokeje na Sokolišti. V blízké chlapecké škole se ubytovaly německé strážní oddíly, které Sokoliště používaly jako cvičiště. Hokejové mužstvo Sokola se proto rozpadlo. Průcha, Hacmac a brankář Karhan zanechali aktivní činnosti, Böhm, Knotek a Urban posílili kralupskou hokejovou Čechii, která měla kluziště za mostem na "Holubově tůni". Ostatní hráči odešli do klubů v okolí.

Hokejisté Sokola Kralupy v sezóně (1940/41). Od leva: Böhm, Knotek, Šulc, Oudran, Mikeš, brank. Karhan, Urban, Průcha a Hacmac

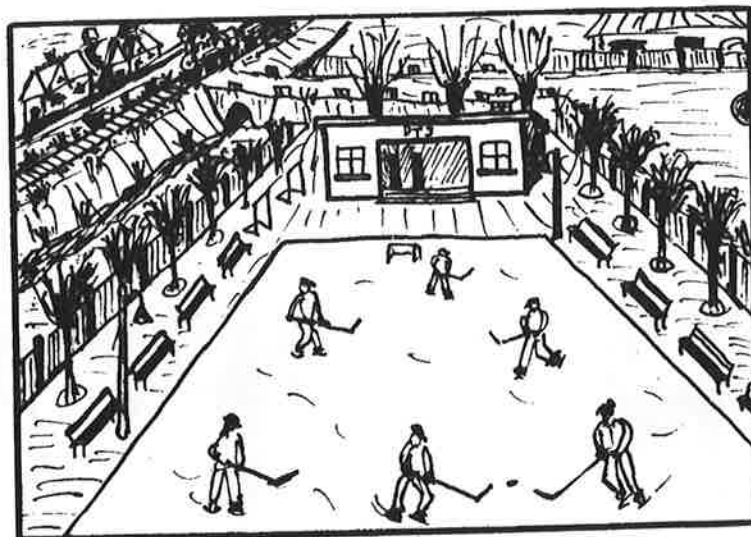
KLUZIŠTĚ DTJ MIKOVICE - 1928/1945

Od dob první republiky a během války bylo zřizováno v zimě na cvičišti DTJ Mikovice kluziště. Cvičiště DTJ sloužilo v létě k provozování české házené o 7 hráčích, volejbalu a k letnímu cvičení. V zimě si házenkáři vytvořili své hokejové mužstvo. Kluziště sloužilo hlavně k bruslení veřejnosti. Hokejisté DTJ nehráli nikdy jako registrovaní hráči hokejové soutěže, pouze přátelská utkání s kluby v okolí slánské a kladenské trati (Sokol Zeměchy, SK Neuměřice, Zvoleněves, SK Otávovice, hostovaly zde také Sokol Nelahozeves a DTJ Veltrusy).

Letnímu cvičišti vévodila v průčelí zděná klubovna, uprostřed s jevištěm pro letní divadlo v přírodě, byla tam také klubovní místnost, která v zimě sloužila jako převlékárna a šatna. V druhé části budovy byl byt správce objektu.

Správce zde byl dlouhá léta p. Karel Jindrouch (nar. 1909), dosud ve svém věku svěží, který také každou zimu vytvářel stříkané kluziště. To v Mikovicích ještě v poválečných letech, kluziště bylo ohraničeno nízkými prkny, mělo železné branky, v zimě, když napadl sníh, byly udělány sněhové mantinely, zpevněné vodou. Hokejové osvětlení nebylo zřízeno, jen pár světel pro večerní bruslení veřejnosti. Hráli zde V. Škabrada, Jos. Plýhal, Karel Berka, František Berka, J. Hadrava, Z. Krutský, M. Himl, J. Babor, J. Holous, J. Šlapnička.

Na kluzišti v Mikovicích si měla možnost zahrát hokej také mládež. Jeden den bylo bruslení veřejnosti, další den klukovský hokej. Byl to dobrý počín pro výchovu hokejových adeptů, z nichž někteří hráli pak hokej ve středu města na Sokolišti. Nepodařilo se opatřit snímek cvičiště DTJ Mikovice. Objekt byl ke konci šedesátých let zrušen, plocha zastavěna obytnými domy, zůstala jen klubovna se zazděnou scénou, která slouží dnes k obývání. Až do své smrti v ní bydlel pan Josef Procházka, poslední správce DTJ, který také v zimě připravoval v Mikovicích kluziště.

Vzpomínka na DTJ Mikovice - v létě házená, volejbal, cvičení, v zimě stříkané kluziště.

ČECHIE KRALUPY - oddíl ledního hokeje

1941/1945 (II. světová válka)

Když byl lední hokej začátkem války v centru města na Sokolišti násilně utlumen, přeneslo se hokejové dění na druhý břeh řeky Vltavy za most, kde měla na Holubově tůni kluziště Čechie Kralupy. Kluziště bylo poměrně velké, ohraničené nízkým prkenným mantinelem, s kovovými brankami bez osvětlení. Tehdy nebyly kolem tůně stromy, diváci hokejových zápasů se dívali na hokej z nadhledu, z horní cesty. Problém zde byla obměna ledu. Z vysekané díry vedle kluziště se musel led polévat vodou, nebo později se hladil tzv. žehlením (sud s vodou na sáňkách, za sudem pytel).

Odkud byl název Holubova tůň ("Holubák"). Pan Alois Holub byl členem klubu "Čechie", pronajímал tůň v zimě na sportovní účely (hokej, bruslení), měl tam dřevěnou boudu, coby převlékárnu, poskytoval občerstvení, shraboval sníh. Hokejisté Čechie měli činnost na ledové ploše zdarma. Hokejová Čechie měla stálé šatny vedle hřiště kopané (na místě společenského domu Vltava). Na kluzišti si jen obuli boty s bruslemi. Hosté se převlékali většinou v sále restaurace u Čejků.

Hokejisté Čechie Kralupy v roce 1941.

Od leva: A. Rychtařík, Plíhal, Gierich, Knotek, Jos. Skrbek, Krutský, Urban, O. Šesták, v pokl. Ota Kaňka, Horský, Böhlm.

Za svoji válečnou éru se hokejisté Čechie Kralupy postupně probjovali přes II. třídu až do I. třídy. Přátelská utkání hráli většinou s kluby z širokého okolí Kralup. Na exhibiční utkání si zvali hokejová mužstva vyšších tříd z Prahy. Mistrovské soutěže hráli nejdříve s kluby z okolí, později při postupu do vyšší třídy také s pražskými oddíly.

Hokejisté Čechie Kralupy na svém kluzišti na "Holubově tůni" v r. 1941/42.

Od leva: O. Šesták, Knotek, Plíhal, brank. Horský, Urban, Gierich, Mareš, Jos. Skrbek, trenér Vojta Bradáč (fotbalový internacionál), v pokleku: O. Kaňka, Růžička.

Jedním z hostujících mužstev vyšší soutěže z Prahy (divize) byl i Novoměstský SK, v jehož středu hráli Čestmír Vycpálek ("Česta"), spoluhráč Josefa Bicana z pražské Slávie, později hráč, trenér a prezident Juventusu Turin, dále v mužstvu byl Vladislav Müller, který později hrál za LTC Praha, v útoku Kus, Stibor, Müller. Na zájezdu LTC v Mnichově v zápase s US Army utrpěl vážné zranění, kterému v mnichovské nemocnici podlehl (15. března 1947).

Hokejisté Novoměstského SK hráli i po válce na kralupském Sokolišti.

Divizní celek Novoměstský Praha, třetí zleva "Česta" Vycpálek, spoluhráč kopané Jos. Bicana v pražské Slavii čtvrtý zleva pozdější reprezentant ČSR v hokeji Müller.

Přátel. hokejové utkání na Čechii v roce 1942.

Hostuje Novoměstský SK, příslušník pražské divize. V akci brankář Čechie Kaňka (zv. Balvan), před ním s č. 8 "Česta" Vycpálek, spoluhráč Jos. Bicana ve Slavii Praha.

LEDNÍ HOKEJ v okolí Kralup za války -

II. mistrovství KRALUPSKA

V době okupace bylo téměř vše zakázáno. Jedinou zábavu, která byla povolena, byl sport. V létě to byla konaná, v zimě lední hokej. Mládež se zaměřila na toto jediné povolené sportovní vyžití. Tak se lední hokej v okolí Kralup během okupace rozšířil takovou měrou, že dnes tomu ani nechceme věřit, že to bylo možné. Zimy tenkrát byly velmi příznivé, dlouhé, mrazy přicházely již před Vánoce a sezóna na ledě končila někdy v půli února. Mladí lidé z okolních obcí jezdili za války hodně za zaměstnáním do Prahy, kde fungovaly sportovní prodejny (Sport Maleček, Sport Strniště, Sport Fanta, sportovní oddělení byla i v obch. domech ASO a JEPA). Měli tedy možnost si v Praze opatřit základní hokejovou výzbroj a výstroj, kromě hokejových rukavic. Ty byly úzkoprofilové a sehnaly se jediné na černém trhu výměnou např. za potraviny (mouka, maso). Oddílům ledního hokeje na vesnicích kolem Kralup pomáhaly místní kluby kopané, používaly se jejich dresy, používala se také jména klubů. Cestovalo se po okrese vlakem, na kole i pěšky. Byla hrána většinou přátelská utkání, případně kratší, sjednané turnaje.

HC Velvary - v hokejové éře bratří Kubáňů nejsilnější klub Kralupska, dotáhl to až do divize. O Velvarech se píše i ve Zlaté knize hokeje na str. č. 73. Vzpomíná tam mezinárodní rozhodčí p. Krásl, že rád řídil tvrdé boje a derby jako např. Brandýs - Stará Boleslav nebo Veleslavín - Velvary. Hokejisté Velvar pokračovali i po válce a dostali se až na umělý led v Kralupech n. Vlt., kde jako B tým Kralup hráli II. krajský přebor.

HK Veltrusy - další hokejová stálice přírodního ledu. Za války byly ve Veltrusích dva kluby, Sokol a DTJ Veltrusy, kluziště se stěhovalo, nakonec se hrálo na krásně vybaveném kluzišti u hřiště kopané, vysoké mantinely, osvětlení, kabiny. Ve Veltrusích byl výborným organizátorem, hráčem, střelcem za celé období Sláva Špičan, svého času předseda kralupské okresní hokejové sekce, dnešní veltruský starosta. Veltrusy vedly s Kralupy lité boje a derby se někdy dohrálo u "zeleného stolu". Veltrusy hrály také hokejové vyšší třídy.

HC Mlčechvosty - Hokej nejdříve na zamrzlé Vltavě, potom zásluhou mecenáše tov. Gabriela získali pěkné kluziště s osvětlením, nejlepší hráč Josef Písař.

Vikt. Nelahozeves - Kluziště se stěhovalo po zamrzlé Vltavě od tunelů až po Miřejovickou (později PTZ) elektrárnu, v pozdější době 1. sezóna na kluzišti u PTZ. Střelcem Nelahozevsi Jindřich Bulvas.

AC Lužec - Hokejové kluziště u sokolovny, nejlepší Viktorin, Boudník A.

Sokol Libčice - stříkané kluziště, výborní hokejisté. Za Libčice hrál "kralupák" Luděk Kincl.

Sokol Zvoleněves - hrálo se na rybníce, v cukrovaru, nakonec bylo u hřiště kopané stříkané kluziště, s vysokými mantinely, častý soupeř kralupských hokejistů.

Sokol Zeměchy - hrálo se na místních rybnících.

Sokol Neuměřice - kluziště na nádržce, později na hřišti kopané, Neuměřice hrály okresní soutěže.

SK Otovice - hrálo se na nádržce, nebo na hřišti kopané (stříkané kluziště), nejlepší Sláva Kopecký, za Otovice hrál celou dobu kralupský Jiří Rykl.

Sokol Zlončice - hokej se hrál na rybníku v Kozomíně, okresní soutěže.

Sokol Úžice - hokej se hrál na rybníčku v obci. Do Kralup přišel z Úžic výborný Václav Antoš, dlouholetý hráč Sokola a Lokomotivy.

Sokol Dřínov - v obci se hrál hokej na rybníku, okresní soutěže.

SK Vojkovice - mecenášem klubu tov. Šuster

Sokol Hospozín - hrálo se na rybníku, výborní hokejisté, častý soupeř kralupských. Jedno derby se odehrálo u "zeleného stolu".

Sokol Uhy - hrálo se na rybníku v obci, okresní soutěže.

Sokol Dolany - hrála se okresní soutěž.

II. Mistrovství kralupska ve válečném období

Za války bylo na kluzišti Čechie Kralupy sešlo II. mistrovství kralupska formou velkého, dvoudenního turnaje (sobota, neděle). Zápasy měly kratší třetiny, aby se vše stihlo. Turnaje se zúčastnily některé kluby shora jmenované. Účastníci turnaje se ubytovali v sále u Čejků, kde měli převlékárnu a občerstvení. Celý turnaj se vlivem příznivé zimy vydařil a byl také poslední tohoto druhu, hospodářská situace v protektorátu se vlivem války stále zhoršovala.

Hokejisté Čechie s novými tvářemi a novým oblečením, rok. 1943.

Od leva stojící: Zdeněk, Rychtařík, Mareš, V. Malotinský, Jos. Skrbek, Píňhal.
V pokleku: Hásek, Kaňka (zv. balvan), Ota Kaňka

Žehlení ledu na Čechii.

1941/42

Za prvé republiky, za války i po válce se hrál ve Velvarech výborný hokej (pražská I. třída, divize). Na snímku HC Velvary se všemi svými "esy" v sezoně 1942/43.

Zadní řada od leva: Širna, Rous, Jaroslav Kubáň, Karel Kubáň, Zajíc, Podlašecký, Rubeš.
V popředí: G. Podlašecký, Dort, Böhm.

Kluziště ve Velvarech u Sokolovny 1942/43
Ochránce velvarské "svatyně"
Ladislav Dort.

Hokejisté DTJ Veltrusy v roce 1941.

Od leva: Bořivoj Špičan, Sláva Špičan, Libich Oldřich, Šikut Pavel, Perlík Frant., Ant. Frydrych, Karel Bělka a Alois Pechman.

Kuriozita z Nelahozevsí, hokej na zamrzlé Vltavě bez mantinelů, dřevěné branky.

Od leva: Hatalík Pavel, Bulvas, Žambůrek, Hroneš, Titěra, Krčmář Mír., Kroufek, Kolátor, Lukeš.

Hokejisté HC Mlčechovstýna na kluzišti.

Stojící: brank. Lipa, Červenka, Michovský (otec kralup. fot. Michovského), Samohrd I., Vrba, Srba.
V pokleku: Pražan, Žambůrek, Samohrd II.

Hokejisté SK Otovice na svém kluzišti pod nádražím. 1942/43

Od leva stojící: rozhodčí Václav Poláček, Žambůrek, Tomášek, Hroneš, brank. Zrna, Fasman, Kopecký, Koláček, Hora, Rykl Jiří.
V pokleku: Jirků.

Hokejový tým Úžic ve váleč. letech.

Stojící od leva: Buňata, Verner, Jud, Žáda I., Šmíd M., Nedvěd, Schönman, Koudela, Žáda II.

Klečící: Šmíd, J. Koukolík, Váci, Antoš.

SK Zlončice na kluzišti v Kozomině.

Zadní řada od leva: Broníček, Toms, Šimon, Holous, Kmoch.
Klečící od leva: V. Vidim, Hubený, Cibulka.

1941/42

Kluziště SK Zlončice na zamrzlé Vltavě u Chvatěrub (V. Vidim).

1942/43

Kluziště DTJ Veltrusy, tým Viktorie Nelahozeves.

Od leva: Kroufek, S. Lukeš, Srba, Turecký, Hroneš, Žambůrek, Miroslav Krčmář, Bulvas.

1941/42

DTJ Veltrusy - ze zápasu Veltrusy - Nelahozeves, rozhodčí Ungerman bude vhažovat "bully".

1941/42

SOKOL KRALUPY - led. hokej v osvobozené vlasti 1945/1953

Po skončení II. světové války bylo **v sezóně 1945/46** opět na Sokolišti v centru Kralup zřízeno kluziště. Mělo již elektrické osvětlení a nové mantinely. Jelikož se hokejisté Sokola v prvních letech okupace násilně rozešli a na Sokolišti se hokej během války nehrál, nastal problém, kdo vlastně v této sezóně bude hrát. Vyřešilo se to tím, že kralupské Čechii, která měla na "Holubáku" špatné podmínky a měla mužstvo "pohromadě", se nabídlo hostování pod hlavičkou Sokola. Došlo k dohodě. Mužstvo bylo doplněno mladíčkem Jožanem Hlaváčkem (16 let). Po této sezóně varianta s hostováním Čechie na Sokolišti skončila. Čechie přestala hrát hokej i na "Holubáku", někteří hráči odešli do pohraničí (Knotek hrál později I. hokejovou ligu za Chomutov).

Prvá, poválečná sezóna na Sokolišti, 1945/46, pod hlavičkou Sokola hraje Čechie Kralupy.

Od leva: Kaňka (zv. "balvan"), Malotínský, O. Kaňka, Konvalinka, Knotek, Jožan Hlaváček (16 let), Rychtařík, Černý.

Další poválečnou sezónou 1946/47, vstoupily Kralupy na Sokolišti do nové éry. Trenérem se stal prof. Otakar Ševčík z místního reálného gymnázia, sekretářem byl Gogan Šulc, jeden z nejstarších hráčů. Vzniklo tak nové mužstvo, ale o tom nechme promluvit novinový článek té doby:

Kralupský hokej v přehledu

Hokejový odbor kralupského Sokola sehrál v zimní sezóně 1946/47 celkem 32 utkání, z toho 25 na vlastním kluzišti a 7 na cizím. Vyhrál 16 zápasů, prohrál 13 a 3 skončily remizou. Brankový poměr je aktivní 159:131. Nejlepších výsledků bylo dosaženo doma proti HC Velvary 2:4 a 4:3, proti diviznímu HC Roudnice 4:6. Nejplnějším hráčem byl Křivánek, který sehrál 29 zápasů, nejúspěšnějším střelcem J. Hlaváček s 33 vstřelenými brankami. Následující: Dort 27, Gierich 19, Křivánek 17, Šulc 14 atd. Není bez zajímavosti, že v mužstvu hrálo několik fotbalistů z divize SK Kralupy (Hlaváček, Dort, Křivánek, Varvažovský, Krutský, Šulc), také druhotřídní fotbalová Čechie Kralupy byla zastoupena Skrbkem, Konvalinkou a Plíhalem. Mužstvo, které bylo teprve v roce 1946 nově sestaveno, vedl pečlivě a obětavě prof. Ševčík. Také sekretář ledního hokeje Šulc vykonal veliký kus práce. Zvláště nutno ocenit, že veškerou práci s přípravou ledu před i po zápasech vykonal hráči sami.

Hokejisté kralupského Sokola mimo své mistrovské soutěže hráli také turnaj o titul nejlepšího mužstva župy Budečské. O tom další novinový článek té doby.

Sokol Kralupy nejlepší

V Dubé u Kladna v boji o titul nejlepšího mužstva župy Budečské zvítězil kralupský Sokol lepším brankovým poměrem před domácími dubskými Sokoly. Jednotlivá utkání: Sokol Kralupy - Sokol Bratronice 11:0 (2:0, 5:0, 4:0). Branky vítězů Antoš 4, Gierich 3, Böhm, Šulc, Dort a Novák. V rozhodujícím utkání remizoval domácí Sokol Dubí s Kralupy 2:2 (1:0, 0:2, 1:0). Branky Kralup - Antoš a Gierich. Za domácí Volf.

Sokol Kralupy se tedy stává lepším score mistrem Budečské župy a postupuje do krajových přeborů. Zápasy celého turnaje objektivně řídili Sadil a Melichar.

V další sezóně po válce Sokol Kralupy pokračoval v úspěšné činnosti, ale teprve sezóna **1948/49** přinesla další postup do I. třídy Balounkovy středočeské župy. O tom opět necháme promluvit tehdejší novinový článek.

Sokol Kralupy do I. třídy ledního hockeye

Konec sezóny přináší řadu bilancí jednotlivých hockeyových oddílů. Hlásí se také oddíl led. hokeje Sokola Kralupy, který se může pochlubit po letošní sezóně získáním postupu do I. třídy. Tento oddíl se umístil jako první ve II. třídě Balounkovy středočeské župy. První místo dobyl bez jediné porážky poměrem branek 45:12. Trochu čísel o průběhu sezóny Sokola Kralupy. Nejlepším střelcem je zde Hlaváček, který vstřelil celkem 39 branek, následující: Čtvrtníček 33, Dort 29, Polák 9 atd. Celkem za sezónu sehrál Sokol Kralupy 18 utkání, z toho 12 vítězných, 2 nerozhodné a 4 prohrané (z toho 2 x s I. ČLTK Praha).

Prof. Otakar Ševčík vytvořil po válce nové mužstvo Sokola. Zadní řada: brank. Procházka, Antoš, Dort, Konvalinka, Polák, Hovorka, Sláva Czechman, prof. O. Ševčík. Přední řada: Čtvrtníček, kap. J. Hlaváček, Gogan Šulc a J. Skrbek. Sezóna 1948/49.

Kapitán Sokola Kralupy J. Hlaváček, jako jediný začal prvou sezónou na Sokolišti po válce, dotáhl to až na umělý led ZSI

Sezóna 1948/1949

Hokejisté I. ČLTK Praha nastoupili v Kralupech n. Vlt. v kompletní ligové sestavě v čele s Jaroslavem Drobným, hokejovým a tenisovým reprezentantem ČSR. Jmenovaný se po zápase pochvalně vyjádřil o kralupském hokeji a překvapil ho ohromný zájem diváků o lední hokej, líbilo se mu také pěkně osvětlené a připravené kralupské kluziště na Sokolišti.

V sezóně 1949/50 jako příslušník I. třídy sehrál Sokol Kralupy tyto **mistrovské zápasy**:

Sokol Kralupy - Dynamo Slavia	10:6 /4:1/3:3/3:2/
Sokol Kralupy - Dejvice	2:5 /0:1/2:2/0:2/
Sokol Kralupy - Sokol Střešovice	3:4 /0:1/1:2/2:1/
Sokol Kralupy - Sokol Kladno B	4:8 /1:2/1:3/2:3/
Sokol Kralupy - Sokol Strašnice	6:5 /2:1/2:2/2:2/

přátelské zápasy

Sokol Kralupy - Sokol Úžice	6:1 /2:0/3:1/1:0/
Sokol Kralupy - Sokol Libčice	6:1 /1:0/3:1/2:0/
Sokol Kralupy - Sokol Dřínov	6:11 /2:4/2:4/2:3/
Sokol Kralupy - Sokol Zvoleněves	3:0 /1:0/1:0/1:0/
Sokol Kralupy - Sokol Neuměřice	10:2 /2:0/4:0/4:2/
Sokol Kralupy - Sokol Roztoky u Prahy	13:3 /4:1/4:1/5:1/
Sokol Kralupy - ČKD Slánský	5:9 /2:3/1:3/2:3/

V sezóně 1950/51 jako stálý příslušník I. hokejové třídy sehrál Sokol Kralupy tyto mistrovské zápasy:

Sokol Kralupy - Sokol Podbaba	11:6 /3:2/3:2/4:2/
Sokol Kralupy - Tatra Smíchov B	6:13 /2:4/2:4/2:5/
Sokol Kralupy - Sokol Střešovice	4:4 /1:1/1:1/2:2/
Sokol Kralupy - Sokol Strašnice	6:11 /2:4/2:4/2:3/
Sokol Kralupy - Sokol Karlín	22:3 /8:0/7:2/7:1/

Tradiční soupeř kralupských hokejistů "v derby", hokejový tým Veltrus. Zadní řada od leva: Samohrd K., Srp, Kříkava, Fridrich A., Fridrich M., Král, Šikut, Pospíšil. V popředí: Sláva Špičan, Procházka, Bořivoj Špičan.

Sezóna 1947/48

Bedřich Procházka, poválečný brankář Sokola Kralupy. Sezóna 1949/50

K poslednímu utkání se objevil v novinách tento článek:

Kralupy - Karlín 22:3

Odložený mistrovský zápas I. třídy hraný včera v Kralupech, skončil nečekaně vysokým vítězstvím domácích. Dobře hrající Kralupy měly dobré útočné řady. Z obránců hrál bojovně nadějný Jehlička taktik Czechman Sl. O branky se rozdělili: Antoš a Čtvrtníček po 6, Škabrada 4, Bělohradský 3, Vorel, Žambůrek Boh., Czechman a Holub po jedné.

Za Karlín scorovali Dubina, Kubelka a Svoboda. Před četnou návštěvou (500 diváků) řídil velkoryse Adamec. Třetiny (8:1), (7:2), (7:0).

Přátelské zápasy této sezóny: Kralupy - Úžice 10:3, Kralupy - S. Dřínov 13:4,
Kralupy - Roztoky 8:2, Kralupy - LTC Praha 3:10
Kralupy - Velvary 8:4, Kralupy - Zvoleněves 7:9.

Sezóna 1951 - 1952

Reorganizace

V rámci nově utvořeného Okresního výboru tělovýchovy a sportu v Kralupech n. Vlt. byla vytvořena okresní sekce ledního hokeje. Předsedou se stal Sláva Špičan z Veltrus. Sokol Kralupy přestal být příslušníkem I. třídy, byl zařazen do okresního přeboru.

Okresní přebor měl dvě skupiny, do kterých byly nasazeny jako nejsilnější celky Kralupy a Veltrusy.

Kralupská skupina - Sokol Kralupy, Sklárný Otovice, Kovochema Velvary, Sokol Hospozín, Sokol Neuměřice.

Výsledky mistrovských zápasů:

V mistrovských zápasech nastoupili kralupští hokejisté již pod novou hlavičkou jako

Lokomotiva Kralupy.

Loko Kralupy - Sklárný Otovice 23:2/8:1/10:1/5:0/

Branky Lokomotivy: Čtvrtníček, Dort, Hodan po sedmi, Hovorka, Rykl po jedné, za hosty Zyka a vlastní.

Loko Kralupy - Kovochema Velvary 5:4/3:2/2:1/0:1/

Branky Kralupy: Čtvrtníček 2, Hodan, Dort, Hovorka po jedné.

Branky Velvar: Fajta, Kutílek, Böhm a Makovec.

Řídil Kratochvíl a Višic před návštěvou 500 diváků.

Hospozín - Loko Kralupy 3:2/nedohrálo/ kontumačně 5:0 pro Loko Kralupy.

Pro nezpůsobitý led v Hospozíně, byl zápas sehrán na ZS Kladno.

Vedení se ujal Hospozín, Kralupy vyrovnaly, Hospozín šel znovu do vedení 2:1 a 3:1, Kralupy snížily na 3:2. V závěru první třetiny byl vyloučen hospozínský kapitán Lajbl na 10 min. a potom na celý zápas. Když se rozhodčí Bartoš chystal zahájit II. třetinu, byl insultován fanouškem Hospozína a zápas ukončil.

Branky Kralup: Čtvrtníček a Dort, za Hospozín: Hykeš 2 a Lajbl.

Neuměřice - Loko Kralupy 1:9/1:1/0:2/0:6/

Hráno ve Zvoleněvsi, branky Kralupy: Čtvrtníček, Hodan, Antoš po 3, za Neuměřice Váňa.

Lokomotiva Kralupy se tak stala vítězem své skupiny okresního přeboru a ve finále okresního přeboru se utkala ve dvou zápasech s vítězem druhé skupiny Sokolem Veltrusy.

Lokomotiva Kralupy - Sokol Veltrusy 8:5/3:1/2:2/3:2/

první finálový zápas o vítěze okresu Kralupy n. Vlt.

Lokomotiva Kralupy - Sokol Veltrusy 5:3/2:1/1:1/2:1/

Druhý finálový zápas, tímto vítězstvím se stala Lokomotiva Kralupy přeborníkem okresu Kralupy n. Vlt. a postupuje do kvalifikačních zápasů o postup do krajského přeboru (dříve divize).

Kvalifikační zápasy o postup do krajského přeboru:

Lokomotiva Kralupy se utkala postupně s vítězi jiných okresních přeborů celé středočeské oblasti.

Lokomotiva Kralupy - Mitas XX. 4:3/1:0/2:2/1:1/

první kvalifikační zápas

Lokomotiva Kralupy - Středočeské mlýny 3:2/1:0/1:1/1:1

druhý kvalifikační zápas

Lokomotiva Kralupy - Sokol Střešovice 11:8/3:3/3:3/5:2/

třetí kvalifikační zápas

Lokomotiva Kralupy - Spartak Brandýs n. Lab. 5:4/1:1/3:2/1:1/

čtvrtý kvalifikační zápas

Lokomotiva Kralupy - Sokol Lány 10: 3/3:1/3:1/4:1/

poslední kvalifikační zápas o postup do divize (krajský přebor)

Tímto vítězným taženým sítím kvalifikace se Lokomotiva stala vítězem kvalifikace a postupuje poprvé ve své historii do zatím nejvyšší soutěže, do krajského přeboru (divize).

Lokomotiva Kralupy sehrála v této sezóně ještě několik přátelských utkání:

Lokomotiva Kralupy - Dolany 15:3/5:1/4:1/6:1/

Lokomotiva Kralupy - Sokol Libeň 14:4/4:1/4:2/6:1/

Lokomotiva Kralupy - VSJ Pardubice 8:3/3:1/2:1/3:1/

Lokomotiva Kralupy - Sokol Libeň 19:12/8:3/6:3/5:6

Lokomotiva Kralupy - Sokol Vyšehrad 13:3/4:1/4:1/5:1/

Sezóna 1952 - 1953 (krajský přebor - divize)

Krajský přebor odděl. A.

Mistrovské zápasy:

Lokomotiva Kralupy - Pérovna Hostivař 2:4/1:2/1:1/0:1/

Lokomotiva Kralupy - Sokol Říčany 3:5/1:2/1:2/1:1/

Lokomotiva Kralupy - Kovo Kamenice u Benešova 8:6/2:2/3:2/3:2/

Lokomotiva Kralupy - Interiér Bystřice u Benešova 7:4/2:1/3:2/2:1/

Lokomotiva Kralupy - Tatra Smíchov B 11:0/3:0/4:0/4:0/

Tak skončilo pro Lokomotivu Kralupy mistrovství krajského přeboru odděl. A v sezóně 1952/53.

Lokomotiva se umístila v tabulce odděl. A, na druhém místě za Sokolem Říčany s 6 body o score: 25:19

V sezóně 1952/53 byly sehrány v důsledku příznivé zimy čtrná přátelská utkání:

Lokomotiva Kralupy - Rudá Hvězda 24:3/9:1/9:1/6:1/

Lokomotiva Kralupy - SONP 7:9/2:3/2:3/3:2/

Lokomotiva Kralupy - Sokol Dřínov 2P:9/6:3/6:3/2:3

Lokomotiva Kralupy - Sokol Neuměřice 16:2/4:1/4:0/8:1/

Lokomotiva Kralupy - Sokol Dolany 9:3/3:1/3:1/3:1/

Lokomotiva Kralupy - Sokol Hospozín 12:5/4:1/4:2/4:2/

Lokomotiva Kralupy - Sokol Zvoleněves 4:2/1:1/2:1/1:0/

Lokomotiva Kralupy - Dukla Karlín 1:6/1:3/0:2/0:1/

Lokomotiva Kralupy - Instalátorské závody 3:4/1:2/1:1/1:1/

Lokomotiva Kralupy - Sokol Zvoleněves 4:4/1:1/1:0/2:3/

Lokomotiva Kralupy - Agro Brandýs 6:5/2:1/2:1/2:3/

Lokomotiva Kralupy - VSJ Klecany 14:8/5:3/6:3/1:2/

Tato sezóna byla nejúspěšnější v dosavadní historii kralupského hokeje, znamenala udržení se v krajském přeboru.

O předchozí postup a udržení se zasloužili tito hráči: Procházka, Varvažovský, Vorel, Czechman Zb., Hodan, Antoš, Čtvrtníček, Bělohradský, Dort, Polák, Czechman Sláva.

Na tomto úspěchu se podíleli také předseda oddílu Alois Čtvrtníček, trenér prof. Otakar Ševčík a nezapomenutelný organizátor, sekretář Zděnek Přibík.

Neúnavný organizátor, sekretář
v době postupu do divize,
p. Zdeněk Přibík.
1952/53

Mužstvo Lokomotivy, které vybojovalo
postup do krajské soutěže (býv.
divize). Zadní řada: od leva prof. O.
Ševčík, trenér Křivánek, Polák,
Bělohradský, Dort, Antoš, Varvažovský,
Vorel. Přední řada od leva: brank.
Zbyněk Czechmann, Čtvrtníček,
Hlaváček a Hodan.

1952/53

Divizní utkání na Sokolišti Lokomotiva
Kralupy - Sokol Říčany (3:5).
Brankář Zbyněk Czechmann, před ním
Vorel, připraven útočník Čtvrtníček.

Na kralupském Sokolišti umělý led?

Během této velmi úspěšné sezóny a i vlivem toho, že o hokej v centru města byl nebývalý zájem, došlo k určitým jednáním ve věci zřízení umělého kluziště o rozměrech 60x30 m na kralupském Sokolišti. Vedení hokejového oddílu (p. Čtvrtníček, předseda, a pan Přibík, org. pracovník,) vešlo v jednání se správou místního kralupského pivovaru, kde v zimních měsících od října do února nebylo vytíženo chladicí zařízení a toto by stačilo k provozu umělé led. plochy na Sokolišti. Správa pivovaru nebyla proti, stejně tak jako nadřízený orgán. Do akce se hodlalo zapojiti po stránce materiálního zabezpečení i vedení ČSD Kralupy (Lokomotiva). Výhodná byla i malá vzdálenost pivovaru od plochy Sokoliště. Po sezóně při dalších jednáních byly ale vyčísleny celkové náklady této akce a došlo se k závěru, že stávající organizace by tak vysokou částku nákladů s výstavbou a provozem nebyly schopny zajistit.

A tak si kralupští hokejisté a divácká veřejnost museli skoro 20 let počkat nežli se tento sen stal skutečností.

LEDNÍ HOKEJ - v rozmezí let 1954/1963 (Lokomotiva - KAUČUK)

Další dvě sezóny znamenaly pro hokejisty Lokomotivy stálou účast v krajském přeboru, ale pak přišla opět reorganizace. Jako důvod uváděly nadřízené orgány ekonomické problémy s delším cestováním, vyšší spotřebou pohonných hmot při zájezdech v rámci kraje. A tak kralupští hokejisté začali opět v okresním přeboru jako již jednou předtím. Tato okolnost přinesla změny i do složení mužstva, někteří odešli, odešel i dlouholetý trenér prof. Otakar Ševčík. Novým trenérem se stal Zbyněk Czechmann, dřívější brankář Sokola a Lokomotivy.

Nové tváře, nový trenér po reorganizaci r. 1954. Lokomotiva Kralupy od leva: předseda Čtvrtníček, trenér Zbyněk Czechmann, Polák, Sláva Czechmann, Jedlička, Suchý, Vanča, funkcionář J. Svoboda, Hlaváček, Antoš, funkcionář Douda M. V pokleku: Hodan, Bělohradský, Procházka a Varvažovský.
1953/54

Do Kralup přišel v té době jako posila Jiří Kratochvíl. Začal s hokejem v HC Mlčechvosty, hrál v Lužci. Výborný bruslař, technik a hlavně střelec.

V té době se již vědělo, že v Kralupech n. Vlt. vyrostle chemický závod Kaučuk. Tato skutečnost poznamenala hokejové dění na přírodním ledě v Kralupech n. Vlt.

Oslabené mužstvo Lokomotivy, ale s významnou posilou Jiřím Kratochvílem, který přišel do Kralup po působení v Mlčechvostech a Lužci, aktivně skončil až na umělém ledě v II. hokejové lize. Odleva: A. Čtvrtníček - předseda, Válek, Hacman, Kolář, Sláva Czechmann, Kratochvíl. V pokleku: Zloch, Hodan, Kohout - brankář, Levý, Červenka.

V roce 1960 končila v Kralupech n. Vlt. okresní hokejová sekce, rušil se kralupský okres, byl vytvořen nový okres Mělník. V roce 1961/62 přestala existovat hokejová Lokomotiva Kralupy. Hokejisté přešli pod Kaučuk Kralupy. Chemický závod byl v té době již před dokončením, do závodu přišli za prací i mladí lidé, sportovci. Tak hokejový Kaučuk získal další posily a mohl myslet na další cíle.

Jiří Kratochvíl v souboji s velturskými protivníky (1954) v okresním přeboru. Za ním Vladimír Kunšta, který se stal v následujících sezónách posilou a střelcem Kralup.

V sezóně 1962/63 se stal Kaučuk bez porážky vítězem okresního mělnického přeboru.

Výsledky: **Slavoj Lužec - Kaučuk 5:7**/3:3/1:0/1:4/
Kaučuk - Dřínov 7:0/2:0/3:0/2:0/
Kaučuk - Veltrusy 6:1/2:0/2:1/2:0/
Přívory - Kaučuk 2:2/1:1/1:0/0:1/
Kaučuk - Dřísy 3:1/1:1/1:0/1:0/

Tabulka střelců: Kratochvíl, Rákos 5, ing. Beneš 3, Czechmann, Říha, Zloch, Levý po 2, Hlaváček, Prášil a Vorel po jedné.

Momentka Lokomotiva Kralupy - Sokol Přívory v okresním přeboru (1963/63) - V brance Kaučuku Kohout, za brankou Vorel první zprava.

Mistrovské utkání v Lužci, okres. přebor (1963/63). Od leva stojící: tren. Zb. Czechmann, Sláva Czechmann, Rákos, ing. Beneš, Daiiňod, Hettych, Hlaváček, Válek, Prášil. Klečící: br. Kohout, Levý, Kratochvíl, Vorel, Zloch.

Ze zápasu okres. přeboru Kaučuk - Sokol Přívory. Vpravo Jožan Hlaváček, s č. 7 Štěpán Červenka. Vlevo střelci, v pozadí polorozpadlý altán býv. kuželny.

Hokejisté Kaučuku před odjezdem do Brandýsa n. Lab. ke kvalifikačnímu utkání o postup do I. A. třídy. Sezóna 1962/63. Od leva: Zloch, Kratochvíl, Hacman, Válek, sekret. Žambúrek Boh., p. Czechmann - správce kluziště na Sokolišti, Sláva Czechmann, Kohout.

1964/1968 - postup do I. A. třídy -

Centrum města 2 sezóny bez hokeje (1967/68)

Přeborník okresu Mělník, Kaučuk Kralupy, se potom utkal ve dvou utkáních se Spartakem Brandýs n. Lab. V prvním zápase v Brandýse dosáhl Kaučuk cenné remízy 7:7, když Kratochvíl v poslední minutě vyrovnal. Příští den v neděli se sešla v Kralupech n. Vlt. na Sokolišti na odvetný zápas velká návštěva. O to větší bylo zklamání, Kaučuk na vlastním ledě podlehl Brandýsu 4:7. Nedalo se nic dělat, hokejisté Kaučuku museli čekat další rok. Co se nepovedlo loni, povedlo se v další **sezóně 1963/64. Kaučukáři hokejisté opět vyhráli přebor okresu.** V důsledku nepříznivé zimy již nemohla být hrána kvalifikace Kaučuk - Avia Čakovice na přírodním ledě, čekalo se, kdy sekce hokeje nařídí utkání na některý zimní stadion. A pak to přišlo. Někteří hráči na dovolené na horách, zápas Avia Čakovice - Kaučuk Kralupy se hraje na pražské Slavii začátkem března. Devět nezmarů z Kralup si poradilo v památném zápase s kompletními Čakovickými, **Kaučuk zvítězil 3:2**, a tak po dlouhé době opět postoupil do vyšší třídy, tou tehdy byla **I. A. třída.**

Devět nezmarů v dresu Kaučuku na pražské Slavii, kdy porazili favorizované Čakovice 3:2! Vítězství znamenalo postup po dlouhých letech do I. A. třídy. Od leva zadní řada: Kryška, ing. Beneš, Vorel, Brožek, Kolář. Přední řada zleva: kapitán Hlaváček, Seifert, brank. Zelený a Kratochvíl (v březnu 1964).

Od **sezóny 1964/65** hrál Kaučuk trvale I. A. třídu až do otevření zimního stadionu s umělým ledem.

V následujících ročnících I. A. třídy se hokejisté Kaučuku utkávali nejčastěji s kluby Kladenska (Švermov, Družec), tedy s kluby velmi silnými (byli tam v týmech vysloužilci SONP Kladno), dále pak s kluby Praha - východ a také s kluby od Ml. Boleslavi.

Nechme promluvit opět novinový článek té doby.

Kaučuk Kralupy bude za rok opět příslušníkem I. A. třídy středočeského kraje.

Rozhodlo o tom důležité utkání se Spartakem Slaný v Kralupech, ve kterém Kaučuk zvítězil 8:6.

Tabulka před posledním kolem vypadá takto:

S. Družec	16 b.
T. Libiš	12 b.
<u>Kaučuk Kralupy</u>	<u>8 b.</u>
Sokol Popovice	6 b.
Spartak Slaný	4 b.
Dynamo Vinoř	4 b.

Nejlepším střelcem byl letos opět Jirka Kratochvíl s 13 brankami, těsně za ním se umístil Vladimír Kunšta s 10 vstřelenými brankami. Dále vstřelil 4 branky V. Černý, 3 Hacmac, 2 Petr Zloch a Červenka, ing. Beneš a Sl. Czechmann po jedné.

Nejlepší střelci post sezóny 1963/64.

Kratochvíl - 13 branek
Kunšta - 10 branek

V dalším ročníku I. A. třídy vypadala tabulka po začátku takto:

1. Baník Švermov	2	23:1	4 b.
<u>2. Kaučuk Kralupy</u>	<u>3</u>	<u>16:13</u>	<u>4 b.</u>
3. Katusice	3	17:17	3 b.
4. Čakovice	2	4:13	2 b.
5. Libiš	2	3:6	1 b.
6. Sokol Popovice	2	7:20	0 b.

Některé výsledky tohoto ročníku:

Tatran Libiš - Kaučuk 2:2/0:1/2:1/0:0/

Každoroční pracná a těžká příprava hokejové sezóny na Sokolišti. Hokejistům přicházel pomáhat Kralupák p. Václav Šyrový reprezentant ČSR ve vzpírání, byl to pro něho vitný trénink.

Branky Kaučuku: Kratochvíl a Kunšta, v tomto zápase vynikli brankář Kaučuku Toman, který vyřešil řadu nebezpečných situací, hlavně v závěrečné třetině.

Kaučuk Kralupy - Sokol Družec 5:4/1:2/2:1/2:1/

Proti favorizovanému soupeři dosáhli hokejisté Kaučuku nečekaného úspěchu. Branky Kaučuku: Kratochvíl 3, Kunšta a Hacman po jedné. Návštěva 500 diváků.

Kaučuk Kralupy - Sokol Popovice 9:6/4:2/3:1/2:3/

Branky za Kaučuk: Kratochvíl, Kunšta, Červenka po 2, Hlaváček, Vorel, ing. Beneš po jedné.

Pomalou se blížila chvíle, kdy hokejisté Kaučuku vyjedou na svůj vlastní umělý led v Kralupech n. Vlt. poblíž závodu Kaučuk. V té době ovšem museli podstoupit ještě jednu zkoušku.

Centrum Kralup 2 sezóny 1967/68 a 1968/69 bez hokejových zápasů

Vysoké dřevěné mantinely, které sloužily od doby Lokomotivy Kralupy, tedy od roku 1951, dosloužily. Bylo rozhodnuto nepožítovati již nové, když za 2 sezóny se vyjede na první umělý led v Kralupech. Svá kluziště ochotně Kaučuku Kralupy propůjčily oddíly ledního hokeje Veltrusy a Velvary. Více zápasů se hrálo ve Veltrusích, kde byly vysoké dřevěné mantinely, pěkné osvětlení a prostorné šatny.

První sezónu na cizím ledě absolvoval Kaučuk s úspěchem, i když bez tréninků na vlastním ledě. To bylo obtížné. Horší byla sezóna druhá, kdy nepříznivé povětrnostní podmínky značně ztížily průběh soutěže.

Kaučuk se představuje poprvé v nových dresech s emblémem Kaučuku. Vítězné utkání s Avii Čakovice na ZS Kladno v roce 1967 v poměru 4:2. Vítězství znamenalo pro další sezónu I. A. třídu.

Od leva: Bárta, Kunšta, Kratochvíl, Kohout (brank. Antoš ml., Drhlík, Novák, Sláva, Czechman, předseda Čtvrtníček, sekretář B. Žambůrek.

Klečící: Červenka, Vorel a Čtvrtníček.

Sezóna 1965/66 - ZS v Kralupech ve výstavbě, hokejová škola (přípravka) na soukromém pozemku v Nelahozevsi.

Hokejisté Kaučuku se v důsledku neúspěchu octli ve spodní části tabulky I. A. třídy. V té době opět proběhla reorganizace soutěží. Hokejová sekce rozhodla, že oddíly, které se umístí ve spodní části tabulky I. A. třídy, sestoupí do nově se tvořící I. B. třídy. Kaučuk měl ještě jednu naději záchrany od sestupu. Musel by totiž v nařízeném nočním utkání na ZS Kladno porazit tehdy vedoucí klub I. A. tř. Tatran Libiř. Neporazil, hokejisté Libiře byli lepší a zvítězili 4:2. Smutně se tehdy jelo z Kladna domů do Kralup. Příští sezónu umělý led na Kralupském zimním stadionu a sestup.

Nakonec vše dopadlo dobře. Na začátku sezóny 1969/70 se dostavili do Kralup zástupci Tatranu Libiř, vysvětlili svoji tíživou hospodářskou situaci a nabídli, že Kaučuku Kralupy přenechají své místo v I. A. třídě a sami budou hrát s oddíly I. B. třídy, tedy s oddíly z okolí. Odmítli za tuto "hokejovou službu" finanční odstupné, ale vítanou věcí pro ně byly tři balíky krásných, nových hokejek, které jim zaručovaly činnost v příští sezóně!

ZIMNÍ STADION - výstavba - slavnostní otevření

1967/70

Mezitím co hokejisté Kaučuku Kralupy hostovali na kluzištích ve Veltrusích a Velvarech, blížila se k svému vyvrcholení výstavba zimního stadionu v Kralupech n. Vlt., na pozemku poblíž Odborného učiliště n. p. Kaučuk. Nebyl to velký tým těch, kdo výstavbu zimního stadionu prováděli, ale ze strany podniku Kaučuk bylo umožněno, že na stavbu denně přicházeli brigádníci, zaměstnanci podniku. Vedoucím stavby byl p. stavitel Štáštka z Veltrus, dozor na stavbě a řízení práce měl p. Novák. Nejdříve se na staveništi objevily dvě pověsné maringotky, jedna jako kancelář, druhá pro uskladnění nářadí a materiálu.

Na začátku byly dvě maringotky, v první kancelář, ve druhé materiál.

Při výstavbě ve vztahu k budoucí hrací ploše se objevil jako první chladicí kanál s potrubím a rozvody chladících trubek z umělé hmoty. Současně se stavěla v zadní části objektu na hranici s Odborným učilištěm strojní část Zimního stadionu.

Nejdříve se stavěl a instaloval chladicí kanál.

Staví se strojní část ZS, zprava ved. stavby stav. p. Štáštka z Veltrus, vedle něho dozorce stavby p. Novák.

Na budoucí hrací ploše vznikl zatím betonový podklad, na kterém se "kralupským vynálezem" vytvářely betonové vlnky pro uložení chladících hadic z umělé hmoty.

Kralupský vynález, děláni betonových žlabků pro chladící trubky.

Po položení chladících hadic se vše zasypalo jemným pískem, po obvodu hrací plochy byly již připraveny železné sloupky na upevnění dřevěných mantinelů. Plocha se začala rýsovat. V rohu budoucího kluziště přibyla nová stavba, dřevěná budova, budoucí kancelář a šatna.

Trubky položeny, připraveny sloupky pro mantinely.

Po připevnění dřev. mantinelů a dokončení strojní části bylo přikročeno k provozním zkouškám chlazení. Provozní zkoušky proběhly bez větších problémů, na ploše zimního stadionu se objevil první neoficiální umělý led.

Pracuje strojní část, ojištěné potrubí

Zkušební provoz, tvoří se prvý zkušební led.

Po úspěšných provozních zkouškách chlazení již nestálo nic v cestě tomu, aby se v Kralupech n. Vlt. objevil první oficiální umělý led. Na základní vrstvu ledu byl potřeba pořádný proud vody, pomohly stříkácí cisterny. Zaměstnanec zimního stadionu Pavel Heimrat vyrobil první umělý led v Kralupech n. Vlt. Jelikož již před vytvořením prvního umělého ledu bylo instalováno elektrické osvětlení, byl stanoven den slavnostního otevření.

Historická chvíle, p. Pavel Heimrat, zaměstnanec ZS, dělá prvý umělý led!

Proud vody na prvý led musel být silný, pomohly kropící cisterny, kluziště očekává slavnost. zahájení.

Slavnostní otevření Zimního stadionu v Kralupech n. Vlt. bylo stanoveno na den 5. prosince (pátek) 1969 v 15 hod. odpoledne

Historický plakát, který zve na otevření zimního stadionu dne 5. prosince 1969 v 15 hod.

Ten den bylo bruslení veřejnosti zdarma a v odpoledních hodinách přicházelo velké množství mládeže i dospělých ke vstupní brance u pokladny. Stadion byl zprvu oplocen pletivem. Přesně v 15 hod, odpoledne přestříhl pásku vedoucí na led, řed. n. p. Kaučuk p. ing. Karel Ježek. Asistoval mu při tom první vedoucí Zimního stadionu p. Miroslav Čtvrtníček, za závodní výbor ROH, který byl z počátku provozovatelem ZS, byl přítomen p. Barták. Mládež, která si zatím v přírodních podmínkách za mantinelem obula brusle, zaplavila ihned celou plochu ZS. Nutno ještě poznamenat, že v té době byla v Kralupech pěkná zima, mrzlo a ležel sníh. Tak se začala psát dlouhá kapitola kralupského umělého ledu.

Slavná chvíle je tady, řed. Kaučuku ing. K. Ježek, přestříhá pásku.

Pohled po zahájení bruslení směrem na pokladnu, v Kralupech je ten den pravá mrazivá zima.

První bruslíci, kluziště je již osvětleno.

Děti nešly ani do převlékárny, bylo jich tolik, nevešly by se tam.

Celkový pohled na kluziště po zahájení bruslení, v pozadí je barák, v něm šatna a kancelář.

KRALUPSKÁ MLÁDEŽ a lední hokej

- průkopnická práce na umělém ledě 1970/71

V dobách přírodního ledu na kralupském Sokolišti byly několikrát v rámci okresu hrány dorostenecké soutěže. Vše bylo ale závislé na přízni počasí. Potíže byly také s materiálovým vybavením. Většinou se tyto soutěže nedohrály.

Teprve zřízením umělé lední plochy dostala práce s mládeží zelenou. Od první sezóny v roce 1969/70, tedy po otevření ZS se začalo systematicky pracovat. Byla to historická, průkopnická práce bez externích trenérů. Trenéry mládeže a jejich vedoucí se stali zkušení hokejoví veteráni z přírodního ledu. Hned v první sezóně se utvořila dvě družstva, mladší a starší žáci a družstvo dorostu. Již v příští sezóně 1970/71 hráli mladí Kaučukáři svá mistrovství s oddíly pražského přeboru, dorost začínal od nejnižší soutěže. Prvním dobrovolným trenérem u mladších žáků byl Jaroslav Židoň, vedoucím žáků Boh. Žambůrek. Starší žáci byli vedeni trenérem Pavlem Salátem, vedoucí byl Václav Malotínský.

První ročník kralupských hokejových nadějí, mladší žáci na umělém ledě. Vlevo dobrovolný trenér p. Jaroslav Židoň, vpravo ved. ml. žáků p. Bohumil Žambůrek. 1970/71

Starší žáci Kaučuku Kralupy na mladoboleslavském ledě v roce 1971. Vlevo obětavý trenér p. Pavel Salát, ved. družstva p. Václav Malotínský.

Vedení TJ Kaučuk v té době se postaralo o kompletní vybavení obou mládežnických kategorií, mladší i starší žáci měli nové dresy s emblémem Kaučuku, dorostenecké mužstvo dostalo vybavení stejným způsobem od odborného učiliště n. p. Kaučuk.

Trenéři dorostenců byli MVDr. VI. Tesařík, později Pavel Heimrat, ved. družstva byl Jan Machan.

Kralupští dorostenci v sezóně 1974/75, kdy hráli II. dorost. ligu. Od leva zad. řada: MVDr. VI. Tesařík - trenér (později trenér dorostu P. Heimrat), Pokrupa, Hokeš, Merfait, Greisiger, Jan Machan - ved. družstva. V pokleku od leva: Vorel, Mišík, Židoň, Slezák, Hených. Ležící: Machan.

Prekvapující byl výrazný úspěch mladších žáků Kaučuku Kralupy v sezóně 1973, kdy pod vedením trenéra Slávy Czechmana nejprve zvítězili v pražském městském přeboru ml. žáků a postoupili tak pro příští sezónu do I. žakovské ligy. Ze 16 účastníků se umístili na 8. místě, měli právo hrát finálovou skupinu. V Kralupech byla pak k vidění žakovská hokejová elita: Sparta, Slavia, SONP Kladno, PZ Kladno, Ml. Boleslav.

Největšího úspěchu dosáhli ml. žáci Kaučuku v roce 1973, kdy se probojovali do finale žakovské ligy, kde ve skupině hráli se Spartou Praha, Slavií, SONP Kladno, PZ Kladno.

Na úspěchu měl zásluhu trenér Sláva Czechmann, kralupský tenista, hokejový veterán od prvních poválečných let přírodního ledu na Sokolišti. Aktivní činnost zakončil až na umělém ledu ZS. Na snímku vlevo vedoucí ZS Antonín Zamrazil, vpravo Sláva Czechmann.

Velkým úspěchem byl postup kralupských dorostenců do druhé nejvyšší soutěže té doby, II. dorostenecké ligy. Na kralupském ZS jsme opět viděli výborný dorostenecký hokej.

V rámci dohody mezi pražskou Spartou a kralupským Kaučkem o výměně hráčů odešli někteří talentovaní hokejisté Kaučuku do mládežnických a juniorských družstev Sparty, kde působili jako trenéři býv. ligovní hráči. Zájemců z řad kralupských bylo celá řada, ale vše bylo závislé na pomoci rodičů (doprava do Prahy na tréninky, zápasy). Nakonec toto spartánské tažení vydrželi tátové: Hokeš, Žambůrek, Nedvěd a Pokorný.